

СТАНОВИЩЕ

ОТ ПРОФ. Д-Р НИКОЛАЙ НИКОЛОВ МЛАДЕНОВ,
КАТЕДРА „ПЛАКАТ И ВИЗУАЛНА КОМУНИКАЦИЯ“, НХА
ЗА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД НА ДОКТОРАНТА
НА САМОСТОЯТЕЛНА ПОДГОТОВКА В ДОКТОРСКА
ПРОГРАМА „ДИЗАЙН“, НБУ – ИВО НИКОЛАЕВ ПОПОВ
НА ТЕМА „УНИВЕРСАЛНИ МОДУЛНИ КОНСТРУКЦИИ
В СЪВРЕМЕННИЯ ЕКСПОЗИЦИОНЕН ДИЗАЙН“
ЗА ПРИСЪЖДАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНА И НАУЧНА
СТЕПЕН „ДОКТОР“

Дисертационния труд на докторанта Иво Попов е на тема „Универсални модулни конструкции в съвременния експозиционен дизайн“. Научен ръководител е доц. д-р Борис Сергинов. Трудът се състои от 131 страници текст и библиография с илюстративен материал в 77 страници. Авторефератът отговаря на съдържанието на дисертацията.

Основният текст съдържа увод, три глави и заключение.

Научния труд е посветен на развитието на експозиционния дизайн и по-специално на периода, в който той се превръща в мобилен, чрез модулните конструкции.

С много лично и професионално отношение са разгледани етапите в това развитие, като е обърнато основно внимание на систематизирането на съвременните методи и средства. Освен

множеството световни примери за универсални модулни системи и техните автори, са разгледани и представени, чрез самоанализ и пет творчески реализации на експозиционен дизайн именно чрез описаните методи, елементи и конструкции.

Разбира се темата макар и свързана с творчество в областта на дизайна е и доста техническа и скучна за нетесния специалист, но докторанта се опитва още в началото да ни разведри и потопи в едно приказно минало на първите проблясъци в тази област на изкуството, чрез древните сергии, средновековните дюкянчета и оформлението на ренесансовите изложби на богати меценати, владетели и търговци. От това би могло да се получи цяла тема или поне Попов да запълни половината обем на своя труд, но той следва прагматичните си цели поставени в началото, а именно едно цялостно изследване, чрез което да се стигне до полезно за съвременния дизайнер систематизиране на методите, елементите и конструкциите на съвременния експозиционен дизайн.

Дисертанта подчертава научно-приложните резултати на своята работа, които са в съзвучие с законовите норми за докторски труд. И макар често да си задаваме въпроса, каква научност може да има в изкуството, а и в дизайн в частност, пък дори и от изкуствоведска позиция, бих казал, че този докторат стремежи се да бъде и с доза научност, но и творчески – се е получил по-скоро научен, чрез своя изследователски смисъл и принос.

В първа глава „Основни елементи в проектирането и изграждането на експозиционния дизайн“ докторанта ни запознава със самото начало на всяко проектиране и по-специално тук – на експозиционния дизайн с всичките съобразявания, които се налага да бъдат взети предвид. Това са множество обстоятелства, както и предпоставки за изграждането на подобно съоръжение, което трябва да има и идейни и естетически качества допринасящи за доброто представяне на стока или услуга. Тези препятствия са понякога проблемни и неудобни, но именно това е задачата на всеки мислещ и преди всичко знаещ дизайнер.

Втората глава ни запознава с всички или поне издирените от Попов универсални модулни конструкции. Тук докторанта отново прави препратка към древността и по-специално при конструкциите от типа „паравани“. Описва източния им произход и тяхната простота, която ги е запазила и доразвила до днес. Разбира се останалата част от главата би била скучна за всеки извън тесните специалисти, но именно в тази справочност на материала се крие неговата полезност.

Третата глава е далеч по-интересна, а и е доказателство за професионализма на кандидата, който представя пред нас пет свои разработки от последните години. Тук ние може да оценим със сигурност неговите качества и на автор и това да ни даде увереност в цялостната стойност на дисертационния труд.

Наред с щандовете и сцената с трибуна за пресконференции на президента на републиката, ние виждаме и далеч по-мощни и интересни по своята – и научност, и артистичност експозиционни проекти, а именно на „Музеят на космонавтиката“ и на Градската художествена галерия в Балчик.

Не мога да не отбележа и богатия илюстративен материал, който разгледах с интерес, а и припомняйки си забравени вече събития, които самия аз съм наблюдавал и посещавал.

След всичко изброено, а и с убедеността, че рецензентите ще анализират труда по-подробно от мен, предлагам на Иво Николаев Попов да бъде присъдена образователната и научна степен „доктор“.

28 декември 2015

проф. д-р Николай Младенов